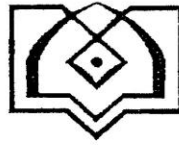

۱۳۹۱/۴

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی قزوین

دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه

جهت دریافت درجه دکتراي دندانپزشکی

مقایسه تأثیر روشهای مختلف تراش حفره و *Polishing-Finishing* و

Rebonding بر روی ریزنشت لبه‌ای ترمیم‌های کلاس V کامپازیت فعال شونده

با نور مرئی

استاد راهنما:

سرکار خانم دکتر مهشید محمدی بصیر

نگارش:

سهیلا خانی

ملیحه حدیدی

سال تحصیلی: ۱۳۷۹-۸۰

شماره پایان نامه: ۱۴۶

چکیده (Summary)

هدف: هدف از این مطالعه آزمایشگاهی تعیین تأثیر روشهای مختلف تراش حفره، - Polishing و Finishing و Rebonding بر روی ریزش لبه‌ای در ترمیم‌های کلاس V کامپازیت فعال شونده با نور مرئی که مارجین جینجیوال آنها بر روی سمینتوم قرار گرفته است، می‌باشد.

مواد و روش تحقیق: در این تحقیق ۶۵ دندان آسیای کشیده شده انسان استفاده گردید. پس از تراش حفره با طرحهای مختلف، ترمیم با کامپازیت هایپرید (Degufill mineral) و با روش Incremental انجام شد. Polishing و Finishing حفره‌ها به جز گروههای ۴ و ۵ و ۶ بلافاصله پس از ترمیم و با اسپری خنک‌کننده آب و هوا انجام شد. میزان ریزش در دیواره‌های اکلوزال و جینجیوال در ۱۳ گروه آزمایشی به شرح زیر مورد مطالعه و درجه‌بندی قرار گرفت. در گروه اول؛ حفره‌ها با طرح بول کانوشنال تراش داده شده و سپس ترمیم شدند. در گروه دوم؛ حفره‌ها با طرح Modified تراش داده شده و سپس ترمیم شدند. در گروه سوم؛ حفره‌ها با طرح بول کانوشنال و شیارگیردار در لاین انگل آگزیوجینجیوال تراش داده شده و سپس ترمیم شدند. در گروه چهارم؛ حفره‌های تراش خورده با طرح بول کانوشنال ترمیم و بدون اسپری خنک‌کننده آب، Polishing و Finishing انجام شد. در گروه پنجم؛ در حفره‌های تراش خورده با طرح بول کانوشنال، پس از ترمیم با ۱۵ دقیقه تأخیر Polishing و Finishing انجام شد. در گروه ششم؛ در حفره‌های تراش خورده با طرح بول کانوشنال، Rebonding با سیستم $E \infty P 3.0^*$ قبل از Finishing و Polishing انجام شد. در گروه هفتم؛ پس از تراش با طرح بول کانوشنال و ترمیم Rebonding توسط سیستم ادهزیو $E \infty P 3.0$ انجام شد. در گروه هشتم؛ پس از تراش با طرح بول کانوشنال و ترمیم Rebonding توسط سیستم ادهزیو $SBMPP^{**}$ انجام شد. در گروه نهم؛ پس از تراش با طرح بول کانوشنال و ترمیم Rebonding توسط سیستم ادهزیو SSC^{***} انجام شد. در گروه دهم؛ پس از تراش حفره با طرح Modified، Rebonding با سیستم ادهزیو $E \infty P 3.0$ انجام شد. در گروه یازدهم؛ پس از

تراش حفره‌ها با طرح بول کانوشنال و ترمیم، اچینگ ترمیم و لبه‌های حفره با اسید فسفریک ۳۷٪ انجام شد و سپس Rebonding با سیستم E ∞ P 3.0 انجام شد. در گروه دوازدهم؛ پس از تراش حفره‌ها با طرح بول کانوشنال و ترمیم، اچینگ ترمیم و لبه‌ها انجام شد و Rebonding با سیستم ادهزیو SBMPP انجام شد. در گروه سیزدهم؛ پس از تراش حفره‌ها با طرح بول کانوشنال و ترمیم، اچینگ ترمیم و لبه‌ها انجام شد و سپس Rebonding با سیستم ادهزیو SSC انجام شد.

پس از نگهداری نمونه‌ها به مدت یک هفته در آب معمولی و دمای محیط، نمونه‌ها تحت شوک‌های حرارتی متناوب (Thermocycling) به تعداد ۵۰۰ بار و در بین دو دمای $5 \pm 2/5$ و $57 \pm 2/5$ درجه سانتیگراد قرار گرفتند. پس از آن نمونه‌ها به مدت ۲۴ ساعت در محلول فوشین قلیایی ۰/۵٪ در انکوباتور در دمای ۳۷°C قرار گرفتند. سپس به روش Ground Section در بعد مزیدستالی تا نیمه پیکردگی ساییده شده و با بزرگنمایی X۱۸ توسط استریومیکروسکوپ مورد مشاهده قرار گرفتند.

نتایج: نتایج این مطالعه نشان داد، طرح تراش Modified و ایجاد شیارگیردار در لاین انگال آگزیرجینجیوال موجب کاهش معنی‌داری در میزان ریزش نسبت به طرح تراش Beveled Conventional می‌گردد، ($P < 0/05$). به تأخیر انداختن Finishing و Polishing به مدت ۱۵ دقیقه سبب کاهش معنی‌داری در میزان ریزش می‌گردد، ($P < 0/05$). Rebonding با سیستم ادهزیو SBMPP موجب کاهش معنی‌داری در میزان ریزش می‌گردد، ($P < 0/05$). Etching قبل از Rebonding نمی‌تواند ریزش را کاهش دهد. ($P > 0/05$)

* E ∞ P 3.0 = Etch ∞ Prime 3.0

** SBMPP = Scotchbond Multi-Purpose Plus

*** SSC = Syntac Single Component